

[Justitsministeren.]

Aars Udvikling staar bagved. Jeg synes derfor, at man ikke skal lægge det an, som om vi i Virkeligheden stod over for at skulle begynde paa noget paa helt bar Bund, og som al Færdsel her i Landet foregik alene paa Landevejene. Man maa ikke glemme, at den, der har faaet Kørekort, med den Vogn, han fører, kan køre inde i den allerværste Færdsel i de snævraste Gader her i Byen, lige meget om han har faaet sit Kørekort langt ude paa Landet.

Jeg slutter med Haabet om, at det dog skal lykkes ogsaa i nogen Grad at komme paa Forhandlingsfod med det ærede Medlem Hr. From og hans Parti. Det Vidnesbyrd, det ærede Medlem aflagde om, at han i sin Opfattelse hverken var til at hugge eller stikke i, vil jeg dog tage som noget overdrevent.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Tholstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Tholstrup: Jeg vil blot sige i Anledning af den sidste Bemærkning, at Kørelærers Opgave først og fremmest er at være klar til at gribe ind, hvis der skulde opstaa en Situation, som gør det nødvendigt, f. Eks. at bremse, tage fat i Rattet eller foretage sig andet, hvis Eleven bærer sig dumt ad, og det kan den unge Mand paa 21 Aar lige saa hurtigt og lige saa let gøre som den Mand, der er over 25 Aar. Der er slet ikke Tale om, at han skal være Pædagog. Han skal kun være rask i Vendingen; det er det eneste, der forlanges, hvis han skal være en god Kørelærer.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg kan ikke lade den Misforstaaelse, det ærede Medlem gør sig skyldig i, staa uimodsagt. Det drejer sig dog ikke om det, det ærede Medlem sagde. Kørelæreren skal lære Eleven at køre selv, lære ham at køre, ogsaa naar han ikke har Kørelæreren til at sidde ved Siden af sig til at gribe ind. Jeg vil godt tro, at dette at sidde ved Siden af en Elev og hindre de værste Fadæser er en Opgave, som vilde kunne løses af mange Mennesker; men det er slet ikke det, det drejer sig om. Kørelæreren skal have den fornødne Erfaring, den fornødne Øvelse og det fornødne Kend-

skab til alle de Fejl, der kan begaaes. Det er det, der kræves, for at han skal kunne lære andre at køre med fornøden Sikkerhed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Victor Gram: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 17 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Moderskabsydelse og om erhvervs-mæssigt arbejdende Kvinders Rettigheder og Pligter i Anledning af Fødsel.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3677; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1502).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Socialministeren (Strøm): Det foreliggende Lovforslag bygger paa Befolkingskommissionens Betænkning af 25. Januar 1938, dog saaledes at der er foretaget de Ændringer, som efter Forslagstillernes For mening nødvendiggøres af det ændrede Prisniveau.

Naar man fremsætter et Forslag, der er udarbejdet for saa mange Aar siden, maa man imidlertid trods al den Velvilje, hvormed man kan betragte et Omraade som det her omhandlede, overveje, om de Forudsætninger, hvorunder Lovudkastet i sin Tid blev udarbejdet, staar ved Magt. Og det kan straks siges, at Forudsætningerne har ændret sig væsentligt, siden Befolkingskommissionen blev nedsat i 1935. I den Skrivelse, hvori Socialministeriet begrundede Kommissionens Nedsættelse, henvises der til den faretruende Nedgang i Fødselshyppigheden. Den var i Aarene 1901—10 28,6 Promille, men faldt i 10-Aaret 1921—30 til 20,8 Promille, og i 1934 var den kun 17,8 Promille. Denne Udvikling vilde, hvis den fortsatte, medføre, at